

44
Rector & Professores
ATHENAEI GEDANENSIS

ad
Funeris Exequias

VIRO

NOBIL. EXCELLENT.

CLARISSIMOQUE,

DOMINO

M. MICHAELI
STOBAEO,

Graec. & Oriental. Lingvarum Prof. Publ.
optime merito,

Collegae suo, dum viveret, coniunctissimo,

d. XXX Iunii A. MDCCXIX.

ritu Christiano parandas,

STUDIOSAM IUVENTUTEM

peramanter invitant.

GEDANI,

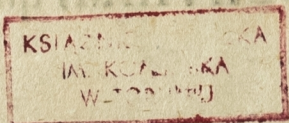
Typis JOHANNIS ZACHARIAE STOLLII,
SENATUS ET ATHENAEI TYPORGAPHI

Agna infelicitatis humanae pars est, pollutum nasci; maior, pollutiorem vivere; maxima, pollutissimum mori. Omnes quidem, labe infecti primigenia, polluti nascimur, hoc ipso infelices peraeque: sunt tamen multo infeliciores habendi, qui parentalem noxam sua insuper noxa coinquinant. Secus enim accidit, quam ut rectae vitae ratio singulis placeat: aliis aliud iter sequentibus. Multi, quae ad voluptatis, avaritiae, ambitionis illecebras ducit, viam latam praeoptant: pauciores arctae insistent, suis quidem aerumnis utrumque; latus impeditae, sed quae ad parandam animi tranquillitatem longe tutior est, simpliciorque. Omnium vero infelicissimos dixeris, qui mortalitatis obliti pollutissime vitam finiunt, nec victis calcatisque vitiis ad Deum reversi, inter aeterna supplicia tristantur, ac gemunt. Quid? lugebimus ergo, quorum & labe salutari lavacro abluta, & vita integritatis appetens, ipsa mors denique adeo pura ac felix, ut nullis naevis ac doloribus expositam vitam nunc aspiciantur? Qvin, si hodie recogitamus, quem in beatitudinis portum immigraverit nuper, V. C. Dn. M. MICHAEL STOBÆUS, *Graecae & Orientalium Linguarum Prof. Publ. meritisissimus*, non illacrymabimur immoderatus eius casui, quod subductum vicibus omnibus, quae nos mortales male perpetuo distringunt, & vexant, non modo innocenter vixisse novimus, sed & in meliorem spem, ac certiore fiduciam morte compositum. Hoc illud est, quod obitum beati Viri felicem reddit ac faustum, cui persolvendum interea nobis tristibus, quae luperemorum pietas hoc die postulat. Natus nimirum est A. O. R. MDCLXIV, ad diem 28. mensis Septembris, Widminae in Prussia Brandenburgica, Patre, reverendo atque doctissimo, Dn. Ioanne Stobaeo, loci eiusdem ad annos quadraginta Pastore, meritis atque aetate gravi: matre *Margaretha*, natalibus Muscula. Quibus, lustratus antea salutari fonte, cum de egregia indole spem non obscuram praeberet, factum commode, ut idem Parens disciplinae B. Dn. *Matthaei Freund* / Scholae apud Regiomontanos Palaeopolitanae Rectoris, puerum committeret, cuius dexterrima informatione supra septennium usus, eos in literis humaniori-

nioribus fecit progressus, ut testimonio a Praeceptore ornatus, dignus videretur, qui Civibus Academicis posset adnumerari. Itaque Anno MDCLXXXII d. 13 Octobr. Rectore Magnifico, *Dn. Jacobo Reich* / Eloqv. Prof. Publ. celeberrimo, inter Cives Academiae nomen professus, maxime gratulatus est sibi, de praestantissimis ad varia studiorum genera ducibus, quorum recto exemplo, praeceptisque solidioribus, morum aequae ac literarum elegantia olim redderetur conspicuus. Vera enim praedicatione saepe circumtulit fidelissimas in se operas, dexterrima institutione impensas, quibus pulchre suffultus, multum quoque auctoritatis apud alios ex studiis ipse obtinuit. Gratisimo sane animo complexus est Praeceptores doctissimos, in Philosophia quidem Practica, maxime Reverendum *Dn. M. Ioannem Quandtium*, tunc coetus sacri Loebnicensis, mox Palaeopolitani, Diaconum; post, huius Antistitem, & in Ecclesiastico Senatu Sambienfi Consiliarium, anno abhinc proximo pie demortuum: in Geographico - Historico - Politicis, Amplissimum *Dn. M. Georgium Thegenium*, Philosophiae Moralis Professore laudatissimum: in Poeticis, B. *Dn. M. Conradum Vogtium*, Prof. Publ. dum viveret, solertissimum: in Logicis, Metaphysicis, ac Theologicis, *Dn. Paulum Pomian Pesarovium*, tum Alumnorum Electoralium Inspectorem, iam SS. Theologiae Doctorem, sub cuius Praesidio, de Pace dolosa, & Bellis infinitis Papatus, bis Respondentem egit: in Philologicis, B. *Dn. M. Michaellem Hoynovium*, Loebnicensis primum, inde Palaeopolitanae, Scholarum Rectorem multo meritissimum, quo Praeside specimen Philologicum, de Urim & Thummim, Halleluia, aliisque, discussit: denique, B. *Dn. M. Theuerlein*, Rectorem abhinc Schippenbeilensem, a quo fundamenta Algebraica, Geometrica, & ex Mathesi alia hausit: & *Dn. M. Schultzium*, Diaconum Haberbergensem vigilantissimum, sub quo in Philosophia naturali profecit. His Praeceptoribus, laude nostra maioribus, egregie cultus, cum multis, iisdemque non exigui nominis Viris, industriam ac eruditionem suam probasset, multamque de se excitasset spem, divina providentia, Anno MDCCXCV d. 22. Iul. Prorektoratui Scholae Palaeopolitanae ibidem admotus, & anno proxime sequenti, sub Decanatu Viri excellentissimi, *Dn. M. Laurentii Wegeri*, Lingv. Oriental. PP. tiara Magisteriali fuit ornatus. A quibus primordiis, officii honorisque collati partes, quae decet fide, pro virili sua implevit, & Actibus rhetoricis, in lingvis Latina, Graeca, aliisque, stylo soluto ligatoque identidem institutis, quid in re scholastica & velit facere, & posset, luculenter ostendit. Cum vero exsortem matrimonii vitam agendam sibi non existimaret, thori sociam sibi adscivit, An. MDCCVIII. Mense Octobri, Lectissimam, pudicissimamque Virginem, **MARIAM SOPHIAM**, natalibus **GOLDCAVIAM**, quae cum in
annum

annum undecimum usque sine querela aetatem duxit, ut re nulla ac facto
 haecenus, quin ne dicto gestu ei esset molesta: quae si liberos tulisset
 optimo coniugi, quod solum defuit, vix florentioribus matrimoniis de con-
 iugalis contubernii felicitate cessisset. Nunc fidissimo marito orbata, cum
 quo diutius vivere optasset, luctu ac moerore fert eius obitum, tanto qui-
 dem vehementius, quod timere vix poterat, se tam praepropere viro charis-
 simo privatum iri. Sed talis nostra mortalium est conditio: ita DEO vi-
 sum fuit, in cuius sanctissima voluntate placide acquiescere, est revera bea-
 tum esse. Iam, quae adminicula Virum clarissimum huic Athenaeo intu-
 lerint, delibandum est paucis. Bona eius eruditio, informandi dexteritas,
 tum Spartanus, qui deglutiendis in Schola difficultatibus impendendus est
 labor, movit Senatum huius Urbis Permagnum, ut praevia commenda-
 tione Honoratissimi Collegae sui Ordinis, qui & auctoritate valebat ac fide,
 publicis literis in locum pie defuncti *Dn. Ioannis Ioachimi Reussii* vocatus,
 Professioni haecenus ab eo tuitae sufficeretur. Suffectus proinde A. O. R.
 MDCCXI. die xvi. Iulii, per Virum celeberrimi Nominis, B. Dn. D. SA-
 MUELEM SCHELGVIGIUM, (novissimus omnino Professorum, quos
 praeaudatus Doctor in suam stationem immiserat, sed primus iuxta, qui
 in coelo hodie triumphantem salutarer) muneris sibi demandati partes obi-
 vit recte, non remissior unquam factus, aut laboribus, quos Docentem
 subterfugere dedecet, forte deterritus. Habuit Dissertationes publice du-
 as, quibus alia docti ingenii monumenta procul dubio successissent, nisi
 obstitisset a fatiis divinis obiectus obex. Nam, sicut cum firma valetudine
 raro firmus in gratiam rediit, ita acutissimis illis simulq; acerbissimis calculi
 doloribus ita exercebatur subinde, ut vel ante aetatem intelligeret se sensim
 extingui. Erat decimus quartus mensis, quem praetermissimus fere, dies,
 ex quo a laboribus officii domum redux, de affectis, mox prostratis viribus
 auditus est queri. Calculo, interclusis urinae meatibus, vim atrocioris morbi
 minante, in levamentum mali accessit quidem peritia Experientissimi Me-
 dici, sed praevaluit valetudinis vehementia; quae virum optimum mature
 impulit, ut damnata vitae ulterioris spe, vasa colligeret, ultimoq; viatico se
 praemuniri optaret. Huius desiderii compos redditus, mortem inter exqui-
 sitos dolores constanti animo subiit, adversus cuius terrorem iam dudum fi-
 de ac patientia se confirmaverat. Erat enim certus omnino, hac sibi ape-
 riri ianuam in vitam innocentiae ac gaudii plenam, qua profecto non ex-
 cidet, si quis similiter credidit olim, & vixit quoq;. Tandem dimissis re-
 rum humanarum curis, orando & suspirando ad supremum usq; vitae curri-
 culum intentus, pie, placide defecit, paulo ante quartam matutinam primae
 & vigesimae huius mensis diei, postquam mortalium coetibus interesset an-
 nos LIV. menses IX, & dies VII. Plura de vita eius exponere, opus non est:
 nam quotumquemq; eius probitas latere potest, nisi quem ipsa probitas for-
 te deseruit? Restat, ut corporis exuviis, ad diem trigesimum dicti mensis,
 tumulto, verius dormitorio suo inferendis, ultimum honorem decernatis,
 FLORENTISSIMI, quotquot estis, ATHENAEI CIVES, quod vos sponte
 facturos, cum suprema in Magistrum defunctum pietas, tum in superstites
 observantia & amor, Nobis firmiter pollicentur. P. P. d. XXVII. Iunii,
 A. O. R. MDCCXIX.

95 (0) 90

114056